

De periode van de Sinterklaas- en wildritten plus nieuwjaarsbijeenkomsten was nog maar nauwelijks achter de rug of het nieuwe rittenseizoen van de RAC-West werd alweer geopend met de Midwinterrit van de RAC Amsterdam.

Deze rit, die in het verleden werd georganiseerd door de toenmalige Wegkruisers, is in alle opzichten een succes geworden. Dit geldt in de eerste plaats voor de uitzetters, de heren Raats en Brugmans, die terug kunnen zien op een bijzonder geslaagde kaartleesrit, waarin op een enkele „wandellende” zelfschrijver na geen enkele controle behoefde te vervallen.

Een succes ook voor de RAC Amsterdam, die aan haar eerste grote kaartlees-evenement maar liefst 93 equipes zag deelnemen, hetgeen tegenwoordig een niet gering aantal is. Laten we hopen dat ook de overige ritten, zowel op regionaal als op clubniveau, dit jaar een stijgende lijn zullen vertonen en de deelnemersaantallen weer over de gehele linie „ouderwetse” hoogten zullen bereiken. Tenslotte was de rit ook een succes voor uw verslaggever, die deel uitmaakte van de equipe, die in deze Midwinterrit de eerste plaats wist te veroveren en zodoende voorkwam dat de dreiging van „eeuwige tweede” werkelijkheid zou worden.

Dat er overigens een in de A-klasse der RAC-West ongekend groot „Gat” zat tussen het strafpuntenaantal van de winnaars (116) en dat van nummer twee (300) is iets dat noch de zegevierders noch de verslagenen goed konden verklaren. Tenzij men wil aanvoeren, dat de als tweede geëindigde equipe Maarsen-Daamen net uit de B-klasse is gepromoveerd en de grote voorsprong eenvoudigweg aan het wellicht nog aanwezige klasseverschil is toe te schrijven. In dat geval wordt het geheel nog merkwaardiger als men weet, dat al veel langer in de A-klasse vertoevende deelnemers als Manten-van Schenk Brill (zij het een gelegenheids-equipe) en Van der Vlist-Van der Vlist genoeg moesten nemen met de 3e, resp. de 6e plaats.

Andersom redenerend kunnen we ook stellen, dat Maarsen-Daamen een veelbelovend koppel vormen, al is één rit misschien wat weinig om conclusies uit te trekken.

Kaartlees-technisch zat de rit degelijk in elkaar en naarmate men meer kilometers aflegde werd het steeds duidelijker dat de uitzetters alle situaties terdege hadden bestudeerd. De A-klassers begonnen met een haarscherpe blinde lijn, waarin men fout- en goedcontroles goed van elkaar kon onderscheiden, d.w.z. indien men zeer nauwkeurig te werk ging. En zo hoort dat bij een blinde lijn! Dat men op zaterdagmiddag (!) een grote rit dwars door Amsterdam en Amstelveen kan houden is iets wat niet iedereen zal geloven. Maar het gebeurde toch echt en het kon inderdaad heel goed, zodat de wonderen kennelijk nog steeds de wereld niet uit zijn.

Vervolgens begonnen alle klassen aan vier konstruktie-trajecten. Het eerste hiervan was een pijlenrit, waarin wegen slechts in één richting bereden mochten worden.

De enigen, die dit foutloos deden waren de uiteindelijke winnaars, die na dit 2e traject met totaal 0 strafpunten reeds een ruime voorsprong hadden.

MIDWINTERRIT 75

In het volgende traject kwam niemand er strafpuntloos af. Hoewel de constructie eenvoudig was (punten rondom) bleken er voldoende situaties te zijn gewijzigd (hetzij in het terrein door de overheid, hetzij op de kaart door de uitzetters) om flink wat strafpunten op te lopen. Tenslotte brachten een grensbenadering — waarin men een herconstructie van 20 kilometer moest doorzien en aandurven om foutloos rond te komen — en een pijlen/punten-combinatie de deelnemers, die inmiddels Uithoorn, Breukelen en de Bijlmermeer hadden aangedaan, weer terug in het Amsterdamse Bos, waarna men zich in het gezellige clubhuis bij de Amsterdamse wielersbaan kon wijden aan de gebruikelijke zaken, zoals het versterken van de inwendige mens, het complimenteren van de uitzetters en het onderling vergelijken van de geleverde prestaties.

Vermeldenswaard is ook de overwinning, die de eveneens pas gepromoveerde equipe Mol-Steenbergen behaalde in de B-klasse, daarmee o.a. de nationale kampioenen C-klasse 1974 Breeschoter-Broekhuizen, achter zich latend. Laatstgenoemden werden 3e en sleepten daarmee met Van der Vlist-Van der Vlist en Los-de Vries de 1e teamprijs in de wacht voor RAC Den Haag. De 2e teamprijs was voor de Amsterdammers zelf. Tenslotte niets dan lof voor de RAC Amsterdam, die had gezorgd voor veel bemande controles en een werkelijk zeer fraai routeboek met uitstekend kaartmateriaal. De enige punten, die o.i. voor verbetering in aanmerking hadden kunnen komen waren een niet al te duidelijk beschreven verbindingsroute tussen twee trajecten en de wat al te mooi (1-2-3-4-5, A-B-C-D-E) verlopende moederkaarten. De totaal-indruk was echter uitermate positief, zodat een doorgaan op de ingeslagen weg de RAC Amsterdam zeker opnieuw succes zal brengen.

ROB DE VRIES

UITSLAG

A-klasse. 1. Los-de Vries, 116 str.p. 2. Maarsen-Daamen, 300 str.p. 3. Mantel-van Schenk Brill, 33 str.p. 4. van Lierop-van Lierop, 363 str.p. 5. Geuzebroek-Wijker, 369 str.p. 6. v. d. Vlist-v. d. Vlist, 373 str.p. 7. Baars-Baars, 390 str.p. 8. Zoethout-Ploeger, 448 str.p. 9. Mej. Lindenburg-Wessels, 647 str.p. 10. van Wijngaarden-Winters, 660 str.p.

B-klasse. 1. Mol-Steenbergen, 244 str.p. 2. Daamen-Heimerikx, 306 str.p. 3. Breeschoten-Broekhuizen, 404 str.p. 4. Hoppe-Haal, 412 str.p. 5. v. d. Lans-Helder, 425 str.p. 6. Smagge-van Wees, 429 str.p. 7. Mensch-van Rijn, 434 str.p. 8. van Loggem-Heldoorn, 450 str.p. 9. Wanders-Hollinger, 469 str.p. 10. Heederik-Staartjes, 488 str.p.

C-klasse. 1. Lokkerbol-Peltzer, 330 str.p. 2. mej. den Hertog-Wittelaar, 330 str.p. 3. mevr. Hartland-Hartland, 399 str.p. 4. Steenman-Schneider, 408 str.p. 5. Gelens-Bolt, 415 str.p. 6. v. d. Aar-Mackenbach, 422 str.p. 7. Pont-Kuiter, 424 str.p. 8. van Leersum-Weeder, 457 str.p. 9. Mattie-Mattie, 460 str.p. 10. Guyt-Vloeimans, 480 str.p.

Teams: 1. RAC Den Haag. 2. RAC Amsterdam I.